

GRAIKIŠKIEJI GOTŲ BIBLIJOS VERTIMO ŠALTINIAI

ARTŪRAS RATKUS

S a n t r a u k a

Naujojo Testamento vertimas iš graikų kalbos į gotų – vienintelis tokios apimties gotų kalbos šaltinis. Taigi norint nagrinėti gotų kalbos sintaksę būtina atsižvelgti į graikiškąjį originalą. Kadangi neegzistuoja autografas, kuriuo buvo naudojama verčiant Naująjį Testamentą į gotų kalbą, svarbu nustatyti, kuri iš egzistuojančių graikiškųjų Naujojo Testamento redakcijų yra naudotina. Straipsnyje argumentuojama, kad nors gotų Biblija yra struktūriškai ekvivalentiška graikiškajam originalui, egzistuoja įvairiausių nuokrypių nuo graikų kalbos, kurie vertintini kaip autentiškos gotų kalbai būdingų ypatybių apraiškos: pavyzdžiui, remiantis tokių nuokrypių analize, literatūroje argumentuojama, kad gotų kalba yra SOV sintaksinio tipo. Šitaip lyginant graikų ir gotų kalbas galima nustatyti, kuri graikų Naujojo Testamento redakcija artimesnė vertimui į gotų kalbą. Straipsnyje prieinama prie išvados, kad pastebėti skirtumai ir panašumai tarp graikų Naujojo Testamento redakcijų ir gotų Biblijos liudija tai, kad lyginamosioms studijoms aktuali graikų Naujojo Testamento redakcija yra vadinamasis *Daugumos tekstas* (*Majority Text*).